

Sygn. akt IV CZ 19/21

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Szanciło

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa [...] Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego
Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.
przeciwko A. W. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 września 2021 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 22 lutego 2021 r., sygn. akt I WSC [...],

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 27 stycznia 2021 r. doręczonym 4 lutego 2021 r. pełnomocnik pozwanej został wezwany do uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej. W terminie otwartym do jej uiszczenia złożył wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Podał, że wniosek jest zasadny, ponieważ dla pozwanej ustanowiony został pełnomocnik z urzędu, a ponadto aktualne oświadczenie majątkowe znajduje się w aktach.

Postanowieniem z 22 lutego 2021 r. Sąd Okręgowy w Z. zwrócił wniosek o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej (pkt I) oraz odrzucił skargę kasacyjną (pkt II).

Pozwana w zażaleniu na postanowienie z 22 lutego 2021 r. zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez odrzucenie skargi kasacyjnej w sytuacji, gdy nie upłynął termin do jej opłacenia, jak również istniała możliwość uzupełnienia wniosku o zwolnienie z kosztów sądowych przez przesłanie oświadczenia pozwanej, co zgodnie z treścią art. 130 § 3 k.p.c. wywołałoby skutki od daty złożenia wniosku.

We wnioskach pozwana domagała się uchylecia zapadłego w sprawie orzeczenia w punkcie II i przekazania sprawy do dalszego prowadzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej podlegało odrzuceniu.

Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje m.in. na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną.

W myśl art. 394¹ § 3 k.p.c. do postępowania przed Sądem Najwyższym toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio art. 394 § 2 i 3, art. 395, art. 397 § 1, art. 398⁶ § 3, art. 398¹⁴, art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze, art. 398¹⁶, art. 398¹⁷ i art. 398²¹.

Zgodnie zatem z art. 394 § 2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia wynosi tydzień od dnia doręczenia postanowienia z uzasadnieniem. Jeżeli przy wydaniu postanowienia sąd odstąpił od jego uzasadnienia, termin liczy się od dnia ogłoszenia postanowienia, a jeżeli podlegało ono doręczeniu - od dnia jego doręczenia.

W myśl art. 165 § 1 k.p.c. terminy oblicza się według przepisów prawa cywilnego. Wobec tego, zgodnie z art. 112 k.c. termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było - w ostatnim dniu tego miesiąca. Jednakże przy obliczaniu wieku osoby fizycznej termin upływa z początkiem ostatniego dnia.

Pełnomocnikowi pozwanej dokonano wydania odpisu postanowienia z 22 lutego 2021 r. w dniu 3 marca 2021 r. (k. 307 akt). Z kolei przedmiotowe zażalenie z 11 marca 2021 r. zostało nadane 11 marca 2021 r. (k. 313 akt).

Tymczasem termin do wniesienia zażalenia, doręzonego w środę 3 marca 2021 r., upływał z końcem dnia – środy 10 marca 2021 r. W związku z tym, skoro zażalenie zostało wniesione 11 marca 2021 r., to jako spóźnione podlegało odrzuceniu.

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

jw